

“Geççek” Ama Nasıl?

Türkiye’deki mevcut kutuplaşma öyle bir hale bürünmüş durumda ki, bir pop ikonu ve ‘‘megastar’’ olan Tarkan dahi kendisini bu kutuplaşmanın bir tarafında konuşlanmış durumda bulabilmektedir. Cem Yılmaz’dan Gökhan Özoğuz’a uzanan bir yelpazede “muhalif” sanatçı tiplerini kendini göstermekte, ünlüler mevcut kutuplaşma tarafından sadece etkilenmemekte, aynı zamanda taraf olup tavır da takınmaktadırlar.

Burada ilk söylenmesi gereken **şey mevcut kutuplaşmanın aslında negatif bir kutuplaşma olduğudur.** Nitekim siyasi iklime hakim olan polarizasyon miadını doldurmuş iki ideoloji eksenindedir, burjuvazinin hakim iki kanadı arasında yaşanmaktadır. İhtiyacımız olan şey mevcut negatif kutuplaşma hali olmadığı gibi “uzlaşma”, “helalleşme” ve “yeniden birleşme” de ihtiyacımız olmayan zararlı şeyler arasındadır. **İhtiyacımız olan şey, devrim temelinde yeniden kutuplaştırmadır.** Çünkü ancak gerçek bir devrim bütün bu gereksiz acıları ve faşizmi yaratan bu sisteme son noktayı koyabilir. Çünkü ancak gerçek bir devrim temel halk kitleleri başta olmak üzere bütün bir insanlığın özgürleşmesine vesile olabilir.

Bizce de Geçmeli!

Tarkan, yeni çıkardığı şarkısının adını “Geççek” olarak koymuş ve şarkının sözlerini ‘‘geç’çek, geç’çek, elbet bu da geç’çek’’ olarak yazmıştır. Tarkan’ın şarkısını yorumlarken gereksiz bir bilinemezciğe yaslanmanın lüzumu yoktur. Burada açık bir şekilde mevcut rejimin eleştirisi vardır. Rejimin, halk kitlelerine, kadınlara, LGBTİQ+ bireylere, Kürt ulusu başta olmak üzere bütün ezilen uluslara karşı uyguladığı canice ve baskıcı politikalar ve toplumu İslamcı-Türkçü ideoloji temelinde kutuplaştırması eleştirilmeli, bunlara karşı mücadele yürütülmelidir. Bu çok önemli olmakla beraber aynı zamanda pozitif de bir unsurdur. Mevcut rejim apaçık bir şekilde faşist bir rejimdir. Peki bu ne anlama gelmektedir?

Faşizm, kapitalist yönetici sınıfların (burjuvazinin) diktatörlüğünün bir biçimidir. Yönetici sınıfların uyguladıkları diktatörlüğün bir diğer biçimi ise burjuva demokrasisidir. Burjuva demokrasisi; kapitalist sisteme dayanan ve halk kitlelerinin kapitalizmin sınırları içerisinde tutulduğu bir diktatörlüktür. Bu doğal olarak bir çelişkiyi de içerisinde barındırır: Diktatörlüğün içsel özü ve demokratik görünümü arasındaki çelişkidir bu. Faşizm bu çelişkiyi nitel anlamda çözümler; diktatörlüğün içsel özü demokratik kabuğun dışarısına taşar. Bu ekoloji için olduğu gibi bu sistem tarafından devamlı olarak baskı altında tutulan ve ezilen başta temel halk kitleleri olmak üzere herkes için bir kabus anlamına gelir. Nitekim İslamcı-Türkçü faşist rejim en temel haklara bile acımasızca saldırmakta, toplumu devamlı olarak kendi zehirli ideolojisi ekseninde kutuplaştırmaktadır. Bunun sonucu olarak İstanbul Sözleşmesini feshetmekte, toplumu derin bir yoksullaşmanın içerisine sokmakta, Kürt çocuklarını panzerler altında canice ezmekte, daimi bir nefret kültürü oluşturarak sivil faşistler aracılığıyla örgütlü şiddet uygulamakta, İslamcı ideoloji ekseninde ''kadına haddini bildirmekte'', LGBTİQ+ bireyleri sapkın olarak damgalamakta ve acımasızca sindirmeye çalışmakta, TC tarihinde görülmemiş sayıda hidroelektrik santrali inşa etmekte, çıkardığı ve işlediği kömürlerle ekolojik talanı hızlandırmakta, nükleer

santraller inşa ederek hem kitlelerin hem de gezegenin sağlığını hiçe saymaktadır. Evet bu faşist rejimin defedilmesi ve bu kabusun sonlanması gerekiyor. Kısacası evet, bu kabusun ‘‘geçmesi’’ gerekiyor.

“0 Çiçekten Günler”?

Ancak tam da burada bir “ama” dememiz gerekiyor. Tarkan’ın şarkısında “o çiçekten günlerin” geleceği ve zil takıp oynayacağımız söyleniyor. Bu faşist rejimin düşmesi sadece Türkiye ve Kuzey Kürdistan için değil, Kuzey Afrika’dan, Kafkaslara, Rojava Kürdistanı’na kadar bölgesel coğrafyanın halkları üzerinde pozitif bir etki yapacaktır. Nitekim İslamcı-Türkçü faşist rejimin karabasanı İdlib’ten, Karabağ’a, Libya’ya, Kobane’ye kadar bölge halkları için cehennemi koşullar demektir. Dolayısıyla bu rejimin düşmesi başlı başına olumlu bir durumdur. Ancak söylenmesi gereken bir hakikat daha var ki, o da bu sistem altında geçen hiçbir günün halk kitleleri açısından ‘‘çiçekten günler’’ olmadığıdır. Halihazırda “alternatif” olarak ortaya çıkan, temel halk kitleleri için katıyen çözüm olmayan, bu düzenin devamlılığı için mücadele yürüten ister “liberal” biçim alsın isterse “muhafazakar liberal” biçim, egemen sınıfların genel çıkarlarını yani burjuva diktatörlüğünü savunurlar.

Öncelikle belirtilmesi gereken husus, İslamcılığın Cumhuriyet’in kuruluşundan beri siyasi sahadaki etkisi ve özellikle de son 20 yıllık AKP iktidarı döneminde sahada kutuplaştırıcı güçlü bir ideolojik unsur olması durumudur. Her ne kadar bu “hibrit” İslamcılık diğer İslamcılarla keskin tezatlıklar barındırsa da, gelineen noktada hakim sınıflarının İslamcı-Türkçü faşist rejime “muhalif” kanatları arasında İslamcılığın “liberal muhafazakar” ya da “liberal” biçimleri kendini göstermektedir. Burjuva diktatörlüğünün “nispi demokratik” ve “liberal” bir biçimini uygulamak isteyen CHP, bunu İslam’ın liberal bir biçimine dayanarak gerçekleştirmek istemektedir.

Burjuvazinin CHP'nin önderliğindeki diğer kanadı, burjuva demokratik norm ve süreçlerin işlediği, devlet ve din işlerinin ayrıldığı, ancak "ahlaklı ve inançlı Müslüman bir halkın" mevcut olacağı hibrit bir laiklik biçiminde bunu uygulamak istemektedir. **Bu biçim, burjuva aile yapısının korunması, kadının ve LGBTİQ+ bireylerin farklı şekillerde baskı altında tutulması, Kürt ulusunun gadre uğratılmaya devam edilmesi, egemen Türk şovenist anlayışın sürdürülmesi ve kapitalist ekonomik altyapının devamlılığına bağlı olarak çevrenin durmaksızın talan edilmesi anlamına gelmektedir. Ve bu aynı zamanda faşist güçlerin daha da güçlenerek geri dönmelerine zemin hazırlayacak bir potansiyelin tesisi anlamına gelmektedir.** "Eskiye dönüş" tam anlamıyla mümkün olmadığı gibi, bu geriye dönüş kesinlikle istenmesi ve arzulanması gereken bir şey değildir! Burjuvazinin demokratik diktatörlüğü temel halk kitleleri için pozitif olan hiçbir şeyi temsil etmez. Bu düzenin kendisi alaşağı edilmediği müddetçe ezilen halk kitlelerinin rahat bir nefes alması ve tüm insanlığın özgürleşmesi mümkün olmayacaktır.

"Umut". Ama Bilimsel Bir Temelde!

Yine şarkısında Tarkan "gör bak umudun gününü gün et'çek" demektedir. Şarkının bütünü aslında bir anlamda umut aşılایıcı bir samimilik içerisinde seyretmektedir. Özellikle temel halk kitlelerinin umut etmekten dahi korktukları, büyük bir umut eksikliğinin olduğu, şartların daimi ve kalıcı olduğuna inanıldığı, dünyanın bu berbat durumunun bir tür ilahi sınav olarak görüldüğü, insanların bütün bu sistemin dehşetini fark dahi edemeyerek asalak bir bireyciliğe sürüklendikleri, kökten farklı bir dünyanın mümkünlüğü ve arzulanabilirliğinin perdelendiği mevcut sistemde "umut etmek" çok önemlidir. Ancak bu umut bilimsel temelde olmalıdır. İnsanlar devrimin ve kökten farklı ve daha iyi bir dünyanın mümkünlüğünü bilimsel bir temelde kavramalıdır. Çünkü bilim ve bilimin teorisinin devamlı olarak bilimsel yöntem ve yaklaşımla uygulanması sistemin gerçek ilişkilerini ve dinamiklerini meydana

çıkartır. Bunun iç bağlantılarını ve iç işleyişin önemini vurgular; her şeyden önce şartların daimi bir zorunluluk olmadığını ve bunun bir sistem olduğunu, bu sistemin ‘‘yasalar’’ doğrultusunda ilerlediğini ve bunun dönüştürülebileceğini ortaya koyar. Dolayısıyla umudumuz idealist bir temelde değil, materyalist bir temelde, bilimsel bir temelde olmalıdır.

Bugün bu sistemin bu canavarlığına, insanlığa karşı artan suçlarına ve sürekli olarak yayılan kokuşmuş düşünce ve kültür biçimlerine karşı çıkarken, pozitif alternatifi cesaretle ortaya koymanın büyük bir önemi bulunuyor: Bilim, önderlik, devrim stratejisi ve radikal biçimde yeni, özgürleştirici bir toplum ve dünya için kapsamlı somut bir vizyon ve plan.

Evet her şeyi değiştirebiliriz ve evet bunu bütün bir insanlığın çıkarları temelinde yapabiliriz! Ne İslamcı faşistlerin karanlık kabusuna ne de bütün bu sömürü ilişkilerinin ‘‘demokratik’’ biçimine ihtiyacımız var. Bugün ihtiyacımız olan gerçek bir devrimdir ve bu devrim hareketinin inşasıdır. Peki sen bu inşada yerini almaya hazır mısın?